

Afrodita

1. ^D Lásko, v Tvých krásných očích odráží se nebe,
^{Emi} z nichž každý mráček značí jenom Tebe, jenom Tebe.
^D Vidí, lidi vidí, jak s úsměvem kráčíš světem,
^{Emi} Ty jsi teplo života, jsi krásným květem, krásným květem.

REF: ^D Já nemůžu spát, já nemůžu jíst, já snažím se ptát, jak Ti můžu říct,
^{Emi} že jsi hvězda, která vede mě dál, že jen s Tebou já se cítím jak král.
^D Já nevím jak líp se zeptat co teď, mě Amorův šíp zasáhl pleť,
^{Emi} ať mě kdokoliv za tohleto spráská, však jen já vím, co je skutečná láska.

2. Prší, nebo svítí slunce, třeba klidně sněží,
 i když jsi promoklá na kost, pořád svěží, pořád svěží.
 Nevím, zda jsi převtělená Afrodita, nevím,
 zda Ti zkrátka dobře, jak se říká povím, zda ti povím.

REF: Já nemůžu spát

3. Proč jen slunce ztmavne, když Tvá něha někam vkročí,
 proč jen vtiskl se Tvůj obraz do mých očí, do mých očí?
 Není, co bych udělat jen mohl, prostě není.
 Co bych proti lásce zmohl, co se změní, co se změní?

REF: Já nemůžu spát

4. Proč jen 365 dní v roce Tě vidím,
 proč se za každou chvíli bezTebe stydím, proč se stydím?
 Copak, co když Tvoje kroky náhle odchod věstí,
 Opak toho, čemu s Tebou říkám štěstí, říkám štěstí

REF: Já nemůžu spát